

[Grove]

måde, de holder dyrene på, den måde, de avler kornet på, osv. Man har konsekvent sagt nej hver eneste gang til at hjælpe landbruget.

Det er så lykkedes. Nu er landbruget i virkelige store vanskeligheder, og så kommer man og siger: Ja, det kan landbruget ikke. Den enkelte landmand er ikke dygtig nok til at drive landbrug. Vi må hellere lade staten overtage det. Så bliver der en stribe af fonde, der skal administrere hele det danske landbrug, og så kan man, hvis man er et godt partimedlem hos SF, nok få lov til at blive forpagter på de ejendomme.

Det er så typisk en SF-socialiseringsstankegang, der ligger i det her forslag, og det er vel heller ikke så underligt: Man ser jo altid til Øst fra SF's side. Hvis man tror, vi løser dansk landbrugs problemer, ligesom de har gjort i de statssocialiserede lande i Øst, ved, at staten ejer landbruget, bliver man nok klogere. Jeg tror heller ikke, der er muligheder for at få det igenem i dette Folketing.

Jeg tror, at selv SF har forstået, at jeg med disse få ord afviser dette socialiseringsforslag, men vi ser frem til, at vi på et senere tidspunkt, når det udvalg, regeringen har nedsat, er færdigt, kommer i gang med den langsigtede landbrugspolitik.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg opfattede det, som om hr. Grove i sit indlæg var stærkt kritisk over for vandmiljøplanen. Det er en kritisk holdning, jeg er 100 pct. enig i. Men har hr. Grove glemt, at det rent faktisk var de fire regeringspartier, der sammen med Det Radikale Venstre var skyld i, at vandmiljøplanen blev vedtaget?

Derfor vil jeg godt spørge hr. Grove, hvad der ligger i den kritik, han fremkom med. Mener han, vi skal have den ændret, eller forsøger hr. Grove bare, som vi tidligere har oplevet det, at give det udseende af, at det er partier uden for regeringen, der har vedtaget vandmiljøplanen?

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Hr. Dohrmann ved udmærket godt, hvad jeg sagde. Nu skal det bare misfortolkes lidt. Jeg sagde, at vi gerne ville have miljøkompensationer igennem så hurtigt som muligt. Vi har frem-

sat et forslag fra regeringens side, og det er et godt tegn til landbruget og kan hjælpe lidt på mismodet. Det var det, jeg sagde om vandmiljøplanen. Det var miljøkompensationer.

Inger Harms (SF):

De Radikale skriver i deres beslutningsforslag om landbrugets gældsproblemer:

»Med sigte på, at omfanget af økonomiske sammenbrud ikke accelererer til et uønsket niveau, hvilket samfundsmæssigt set også vil være uacceptabelt, har forslagsstillerne fundet grundlag for dette forslag om et folketingsinitiativ.«

Jeg går ud fra, at formuleringen er nøje gennemtænkt og udtryk for, at De Radikale altså ikke ønsker at fastholde danske landbrugsbedrifter på det nuværende antal.

SF er enig i, at der er behov for et folketingsinitiativ, og har heller ingen fidus til det udvalg, landbrugsministeren har nedsat til løsning af landbrugets økonomiske problemer.

De kortsigtede løsninger, forslaget foreslår, gældssanering og forlængelse af rentesaneringsordningen, vil være fuldstændig afhængige af andre initiativer, Folketinget kan blive enig om med henblik på både en nyfinansiering og en refinansiering i landbruget. Gældssanering og rentesanering, og hvad man ellers kan finde på, kan ikke mere stå alene, det kan ikke mere skilles fra en radikal ændring af finansieringsforholdene. Med »radikal« mener jeg ikke den form for nytænkning, der er i De Radikales forslag. Deri er nemlig ingen form for nytænkning. Alt fortsætter, som det plejer, hvis vi vedtager det radikale beslutningsforslag. Og så er det, man spørger sig selv: Ville det ikke være synd for dansk landbrug?

Optagelse af udenlandske lån med henblik på rentesænkning afviser SF på det kraftigste. Dertil er risikoen for valutariske svingninger alt for stor og dermed risikoen for den part, der skal kurssikre – hvem det så end er, der er tiltænkt denne opgave. Vi tror i SF ikke på, at et flertal i Folketinget tør støtte et sådant forslag. Det undrer os, at De Radikale ikke griber fat om ondets rod, nemlig at al støtte, der hidtil er givet til landbruget, ikke har sikret erhvervet på længere sigt.

Fra anden side i landbruget har man sat spørgsmålstegn ved de traditionelle ejerformer. Tolvmandsforeningerne har gjort det, Hus-